

και τις εκρήξεις της μάχης, σα Θεό που τους προστατεύει τον άντρακλα κείνο να βάλλει συνεχώς όρθιος με το βαρύ το πολυβόλο.

Ο Παπαφλέσσας στο Μανιάκι έδωσε τ' άλλο-
γα για να κρατήσει τους άντρες μη λακκίσουν

μπροστά στη δύναμη του Ιμπραήμ, ο Τάσος
τους κράτησε με την αγάπη του, την προσήλω-
ση στο καθήκον και το ψηλό αίστημα ευθύνης.
Κι όταν πια κάθε αντίσταση ήταν αδύνατη, τα
κάλυψε και τα προστάτεψε με την ίδια τη ζωή
του...

ΣΑΝ ΟΔΕΥΣΗ

Κι ο Γολγοθάς
στο πρώτο ανέθασμα
ίδιος.

Μαζί
θρηνήσαμε το χθες
το Σήμερα μαζί πονούμε
το Αύριο...
Μονάχα αυτό ας μην προδοθεί,
διάχυτο σ' ένα κομμάτι ουρανού γαλάζιο.

Διψάσαμε, Πονέσαμε
χωρίς ένα δάκρυ νερό
οι αχτίδες μας πρόδωσαν την κούραση
οι ιδιτισμοί κατά το λιόγεμα το άλγος
τα χρώματα έπαιξαν
με τα συναισθήματα
θλιβήκαμε, δακρύσαμε, πονέσαμε
μια σκάλα χτίσαμε
ως την κορφή...
Όταν θα συναντήσουμε
μια Μαρία με εφτά δαιμόνια
θα την καλέσουμε πλάι μας
Μα χάρω
ούτε σ' ένα ψιθύρισμα
προσοχή

Για το μακρύ μαζί κινήσαμε
όσοι νικητές στην κορφή
όλοι, από μια ηλιαχτίδα...

NANTIA ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ